

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ, ΕΥΡΑΤΟΜ) αριθ. 1553/89 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Μαΐου 1989

για το ομοιόμορφο οριστικό καθεστώς εισπραξης των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο επί της προστιθέμενης αξίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 209,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 183,

την απόφαση 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 2,την πρόταση της Επιτροπής ⁽²⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽³⁾,τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

ότι σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2892/77 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1977 περί της εφαρμογής ως προς τους ίδιους πόρους που προέρχονται από το φόρο προστιθέμενης αξίας, της αποφάσεως της 21ης Απριλίου 1970 περί αντικαταστάσεως των χρηματικών συνεισφορών των κρατών μελών από ίδιους πόρους των Κοινοτήτων ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 3735/85 ⁽⁶⁾, ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1988·

ότι οι διατάξεις σχετικά με το οριστικό ομοιόμορφο καθεστώς εισπραξης των πόρων που προέρχονται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας, ονομαζόμενων εφεξής «πόρων ΦΠΑ» καθώς και οι όροι για τη θέση σε ισχύ αυτού του καθεστώτος πρέπει να εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 1989·

ότι πρέπει να επιλεγεί η μέθοδος των εσόδων ως η οριστική ενιαία μέθοδος καθορισμού της βάσης των πόρων ΦΠΑ, δεδομένου ότι η μέθοδος αυτή είναι αξιόπιστη και εφαρμόζεται ήδη από τα περισσότερα κράτη μέλη·

ότι οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2892/77 μπορούν να διατηρηθούν σε ισχύ, με εξαίρεση εκείνες από αυτές που δεν είναι πλέον αναγκαίες ή που είναι σκόπιμο να τροποποιηθούν βάσει της κτηθείσας πείρας·

ότι η αποκτηθείσα πείρα από την εφαρμογή της διαδικασίας διορθώσεως των λογιστικών καταστάσεων έκανε εμφανή την

ανάγκη προσδιορισμού της εκτάσεως εφαρμογής της, με τη θέσπιση του κανόνα ότι εφαρμόζεται γενικά σε κάθε διόρθωση·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή για τις διαδικασίες εγγραφής των υποκείμενων στο φόρο καθορισμού και εισπραξης του ΦΠΑ που εφαρμόζουν, καθώς και για τις λεπτομέρειες εφαρμογής και τα αποτελέσματα των συστημάτων ελέγχου που εφαρμόζουν όσον αφορά το φόρο αυτό· ότι είναι σκόπιμο η Επιτροπή να εξετάζει σε συνεργασία με κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εάν μπορούν να μελετηθούν ενδεχόμενες βελτιώσεις των διαδικασιών προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητά τους· ότι είναι σκόπιμο να καταρτίζει η Επιτροπή έκθεση ανά τριετία σχετικά με τις διαδικασίες που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη καθώς και σχετικά με τις ενδεχόμενες προβλεπόμενες βελτιώσεις·

ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει τις αρμοδιότητες που του προσδίδουν τα άρθρα 206α της συνθήκης ΕΟΚ και 180α της συνθήκης ΕΚΑΧ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Οι πόροι ΦΠΑ προκύπτουν από την εφαρμογή του ενιαίου συντελεστή που καθορίζεται σύμφωνα με την απόφαση 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ, στη βάση που προσδιορίζεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·

ΤΙΤΛΟΣ II

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 2

1. Η βάση των πόρων ΦΠΑ καθορίζεται από τις φορολογητέες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου επί της προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 84/386/ΕΟΚ ⁽⁸⁾, με εξαίρεση τις πράξεις που απαλλάσσονται σύμφωνα με τα άρθρα 13 μέχρι 16 της εν λόγω οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 185 της 15. 7. 1988, σ. 24.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 128 της 17. 5. 1988, σ. 4,

και ΕΕ αριθ. C 15 της 19. 1. 1989, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 309 της 5. 12. 1988, σ. 30.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 191 της 20. 7. 1988, σ. 3.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 336 της 27. 2. 1977, σ. 8.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 356 της 31. 12. 1985, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 208 της 3. 9. 1984, σ. 58.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, για τον καθορισμό των πόρων ΦΠΑ πρέπει να ληφθούν υπόψη:

- οι πράξεις οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, υπόκεινται σε απαλλαγή με επιστροφή των φόρων που έχουν καταβληθεί στο προηγούμενο στάδιο,
- οι πράξεις τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να υποβάλλουν σε φόρο σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,
- οι πράξεις τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να απαλλάσσουν σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,
- οι πράξεις οι οποίες φορολογούνται δυνάμει του δικαιώματος επιλογής που παρέχεται στους υποκείμενους στο φόρο από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να μην λαμβάνουν υπόψη, για τον καθορισμό των πόρων ΦΠΑ, τις πράξεις που διενεργούνται από υποκείμενους στο φόρο, των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών, προσδιοριζόμενος σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 4 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ δεν υπερβαίνει το ποσό των 10 000 Ecu, μετατρεπόμενο σε εθνικό νόμισμα με τη μέση ισοτιμία του σχετικού οικονομικού έτους· τα κράτη μέλη μπορούν να στρογγυλεύουν μέχρι 10 % προς τα πάνω ή προς τα κάτω τα ποσά που προκύπτουν από τη μετατροπή.

ΤΙΤΛΟΣ III

Μέθοδος υπολογισμού

Άρθρο 3

Για ένα δεδομένο ημερολογιακό έτος και με την επιφύλαξη των άρθρων 5 και 6, η βάση των πόρων ΦΠΑ υπολογίζεται με τη διαίρεση του συνόλου των καθαρών εσόδων του ΦΠΑ που εισπράχθηκαν στο κράτος μέλος κατά τη διάρκεια του εν λόγω έτους, διά του συντελεστή με τον οποίο εισπράττεται ο φόρος αυτός κατά το ίδιο αυτό έτος.

Αν σε ένα κράτος μέλος εφαρμόζονται περισσότεροι από ένας συντελεστές ΦΠΑ, η βάση των πόρων ΦΠΑ υπολογίζεται με τη διαίρεση του συνόλου των εισπραττομένων καθαρών εσόδων διά του σταθμισμένου μέσου συντελεστή ΦΠΑ. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος προσδιορίζει το σταθμισμένο μέσο συντελεστή με προσέγγιση τέταρτου δεκαδικού ψηφίου, εφαρμόζοντας την κοινή μέθοδο υπολογισμού που ορίζεται στο άρθρο 4. Αυτός ο σταθμισμένος μέσος συντελεστής εκφράζεται σε ποσοστό επί τοις εκατό.

Άρθρο 4

1. Για τον υπολογισμό της στάθμισης των διαφόρων συντελεστών που αναφέρονται στο άρθρο 3, το κράτος μέλος κατανέμει κατ' εφαρμοζόμενο συντελεστή ΦΠΑ όλες τις πράξεις οι οποίες είναι φορολογητέες κατά την εθνική του

νομοθεσία και οι οποίες, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιβαρύνονται με φόρο προστιθεμένης αξίας μη εκπιπόμενο από τον λήπτη, καθώς και την ίδια κατανάλωση των κατ' αποκοπή φορολογουμένων γεωργών και τις άμεσες πωλήσεις τους στους τελικούς καταναλωτές.

Οι συντελεστές ΦΠΑ που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη είναι εκείνοι που, σύμφωνα με την παράγραφο 7, έχουν επιπτώσεις στα έσοδα του ΦΠΑ που εισπράττονται κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου έτους.

Οι πράξεις οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, απαλλάσσονται με επιστροφή των φόρων που καταβλήθηκαν στο προηγούμενο στάδιο, θεωρούνται ως πράξεις φορολογητέες με συντελεστή 0 %.

2. Η κατανομή ανά συντελεστή ΦΠΑ πραγματοποιείται για τις ακόλουθες κατηγορίες, εφόσον επιβαρύνονται με μη εκπτώσιμο ΦΠΑ:

- τελική κατανάλωση των νοικοκυριών, συμπεριλαμβανομένης της ίδιας κατανάλωσης των κατ' αποκοπή φορολογουμένων γεωργών και των απ' ευθείας πωλήσεών τους στους τελικούς καταναλωτές,
- ενδιάμεση κατανάλωση των διοικήσεων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα,
- ενδιάμεση κατανάλωση των υπόλοιπων τομέων,
- ακαθάριστος σχηματισμός πάγιου κεφαλαίου των διοικήσεων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα,
- ακαθάριστος σχηματισμός πάγιου κεφαλαίου των υπόλοιπων τομέων,
- οικοδομημένα και προς οικοδόμηση γήπεδα, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,
- συναλλαγές επί χρυσού, ο οποίος δεν προορίζεται για βιομηχανική χρήση,

οι οποίες πραγματοποιούνται στην επικράτεια που αναφέρεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, για το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

3. Κατά την κατανομή της τελικής κατανάλωσης, η ίδια κατανάλωση των κατ' αποκοπή φορολογουμένων γεωργών και οι τις απ' ευθείας πωλήσεις τους στους τελικούς καταναλωτές υπόκεινται σε συντελεστή ο οποίος αντιστοιχεί στην επιβάρυνση αυτών των πράξεων με τον προηγούμενος καταβληθέντα φόρο προστιθεμένης αξίας.

4. Η κατανομή των πράξεων κατά στατιστική κατηγορία πραγματοποιείται με στοιχεία που λαμβάνονται από τους εθνικούς λογαριασμούς που συντάσσονται σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Σύστημα των Ενοποιημένων Οικονομικών Λογαριασμών (SEC). Οι εν λόγω εθνικοί λογαριασμοί αναφέρονται στο προτελευταίο έτος πριν από το οικονομικό έτος για το οποίο πρέπει να υπολογισθεί η βάση των πόρων ΦΠΑ.

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13, τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτηθούν να χρησιμοποιούν στοιχεία που αναφέρονται σε προηγούμενο έτος, το οποίο όμως δεν πρέπει να απέχει περισσότερο από πέντε έτη από το εν λόγω οικονομικό έτος.

5. Για την επιλογή ορισμένων πράξεων που επιβαρύνονται με μη εκπτώσιμο φόρο ΦΠΑ και για την κατανομή ανά συντελεστή ΦΠΑ, μπορούν να χρησιμοποιηθούν στοιχεία που

λαμβάνονται από πηγές εκτός του ευρωπαϊκού συστήματος ενοποιημένων οικονομικών λογαριασμών αλλά είναι δυνατόν να προσαρμοσθούν με αυτό, δηλαδή καταρχήν από τους εσωτερικούς εθνικούς λογαριασμούς, εάν περιέχουν την απαραίτητη κατανομή, ή, όταν αυτοί δεν υπάρχουν, από οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη πηγή.

6. Για να προσδιορισθεί η στάθμιση κάθε συντελεστή, το κράτος μέλος υπολογίζει τη σχέση μεταξύ της αξίας των πράξεων που αφορούν αυτόν το συντελεστή και της συνολικής αξίας του συνόλου των πράξεων.

7. Εάν ο συντελεστής ΦΠΑ που εφαρμόζεται σε όλες ή σε ορισμένες πράξεις ή το φορολογικό καθεστώς ορισμένων πράξεων υποστούν τροποποίηση που επηρεάζει τα εισπραττόμενα έσοδα ΦΠΑ, το κράτος μέλος υπολογίζει έναν νέο μέσο σταθμισμένο συντελεστή. Ο νέος αυτός μέσος σταθμισμένος συντελεστής εφαρμόζεται για τα έσοδα που προέρχονται από την εφαρμογή του συντελεστή ή του φορολογικού καθεστώτος που έχουν τροποποιηθεί.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, το κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να υπολογίζει έναν μόνο μέσο σταθμισμένο συντελεστή. Για το σκοπό αυτό, οι πράξεις τις οποίες αφορά η τροποποίηση του συντελεστή ή του καθεστώτος, κατανέμονται μεταξύ του παλαιού και του νέου συντελεστή ή του παλαιού και του νέου καθεστώτος *pro rata temporis*, λαμβάνοντας υπόψη τη μέση περίοδο μεταξύ της έναρξης ισχύος του τροποποιημένου συντελεστή ή του καθεστώτος και της είσπραξης των εσόδων που προέρχονται από την εφαρμογή αυτού του συντελεστή ή καθεστώτος, υπολογιζόμενη στο σύνολο του συγκεκριμένου έτους. Η μέση αυτή περίοδος μπορεί να στρογγυλοποιηθεί σε ολόκληρο μήνα.

Άρθρο 5

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 3 τα κράτη μέλη, αν συντρέχει λόγος, προσθέτουν στα εισπραχθέντα έσοδα ποσό που αντιστοιχεί στο σύνολο των μη εισπραχθέντων φόρων λόγω των προοδευτικών μειώσεων του φόρου που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

2. Τα έσοδα που εισπράττουν τα κράτη μέλη, εκτός εκείνων που αναφέρονται στην ίδια κατανάλωση και τις απευθείας πωλήσεις στους τελικούς καταναλωτές, διορθώνονται εφόσον τα κατ' αποκοπήν ποσοστά των συμψηφισμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και εφαρμόζονται στις πράξεις των κατ' αποκοπήν φορολογουμένων γεωργών δεν αντιστοιχούν στα ποσοστά του προηγουμένως καταβληθέντος ΦΠΑ που επιβάρυνε τις πράξεις αυτές. Το ποσό της διορθώσεως ισούται προς τη διαφορά των δύο ποσοστών.

Άρθρο 6

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 1 στις πράξεις που διενεργούνται από υποκείμενους σε φόρο με ετήσιο κύκλο εργασιών που υπερβαίνει τα 10 000 Ecu, αλλά οι οποίες απαλλάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, καθώς και στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ από τις δηλώσεις που υποβάλλονται από τους υποκείμενους στο φόρο, σύμφωνα με το άρθρο 22 της εν λόγω οδηγίας και, ελλείψει δηλώσεων ή όταν οι δηλώσεις δεν περιέχουν τις

αναγκαίες πληροφορίες, από άλλα κατάλληλα στοιχεία, όπως φορολογικές δηλώσεις, επαγγελματικά λογιστικά βιβλία και πλήρεις στατιστικές σειρές.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 2 δεύτερη, τρίτη και τέταρτη περίπτωση:

— όσον αφορά τις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα Ε της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να φορολογούν βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 3 στοιχείο α) της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη υπολογίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ ως εάν οι πράξεις αυτές να είχαν απαλλαγεί,

— όσον αφορά τις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα ΣΤ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να απαλλάσσουν βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 3 στοιχείο β) της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη υπολογίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ ως εάν οι πράξεις αυτές να είχαν φορολογηθεί,

— όσον αφορά τις πράξεις που αναφέρονται στο παράρτημα Ζ παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και οι οποίες φορολογούνται βάσει της δυνατότητας επιλογής που παρέχεται στους υποκείμενους στο φόρο από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη υπολογίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ ως εάν οι πράξεις αυτές να είχαν απαλλαγεί.

3. Μπορεί να επιτραπεί σε κράτος μέλος, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13:

— είτε να μη λάβει υπόψη κατά τον υπολογισμό της βάσης των πόρων ΦΠΑ:

α) μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες των πράξεων που απαριθμούνται στα παραρτήματα Ε, ΣΤ και Ζ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και στις οποίες εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου·

β) φόρους μη εισπραχθέντες λόγω προοδευτικών μειώσεων του φόρου, οι οποίες χορηγούνται βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,

— είτε να υπολογίσει τη βάση των πόρων ΦΠΑ στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) με τη χρησιμοποίηση κατά προσέγγιση εκτιμήσεων.

Όταν ο ακριβής υπολογισμός της βάσης των πόρων ΦΠΑ στις περιπτώσεις αυτές ενδέχεται να επισύρει διοικητικά βάρη, τα οποία δεν θα ήταν δικαιολογημένα σε σχέση με την επίπτωση των εν λόγω πράξεων επί της συνολικής βάσης των πόρων ΦΠΑ αυτού του κράτους μέλους.

4. Όταν κράτος μέλος κάνει χρήση του άρθρου 17 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 7 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ για να περιορίσει την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση, η βάση των πόρων ΦΠΑ μπορεί να καθορίζεται όπως στην περίπτωση που δεν θα είχε περιοριστεί η άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται όσον αφορά το άρθρο 17 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, μόνο στην αγορά προϊόντων πετρελαίου και επιβατικών αυτοκινήτων, καθώς και στις δαπάνες που συνδέονται με το leasing και ενοικίαση και στις δαπάνες συντήρησης και επισκευής των εν λόγω αυτοκινήτων, εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται για επαγγελματικούς σκοπούς.

5. Στην περίπτωση επιστροφών του φόρου που παρέχονται από κράτος μέλος κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 της οδηγίας 69/169/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 1969 για την εναρμόνιση των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων για τις απαλλαγές από τους φόρους κύκλου εργασιών και τους ειδικούς φόρους που εισπράττονται κατά την εισαγωγή στη διεθνή κυκλοφορία ταξιδιωτών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/194/ΕΟΚ⁽²⁾, η βάση των πόρων ΦΠΑ μειώνεται, αν συντρέχει λόγος, κατά το ποσό της βάσης επιβολής φόρου των πράξεων που οδηγούν στις επιστροφές αυτές.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Διατάξεις για τη λογιστική καταχώρηση και τη διάθεση των ιδίων πόρων.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν, πριν από τις 31 Ιουλίου, στην Επιτροπή κατάσταση που εμφανίζει το συνολικό ποσό της βάσης των πόρων ΦΠΑ, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 3 και αντιστοιχεί στο προηγούμενο ημερολογιακό έτος, και επί της οποίας πρέπει να εφαρμοστεί ο συντελεστής που αναφέρεται στο άρθρο 1.

2. Η κατάσταση παρέχει τα απαραίτητα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της βάσης και επιτρέπουν τους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 11. Στην κατάσταση εμφανίζεται χωριστά η βάση που προέρχεται από τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 έως 4.

3. Για τον καθορισμό της βάσης πρέπει να χρησιμοποιούνται τα πλέον πρόσφατα στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά τη σύνταξη της κατάστασης.

Άρθρο 8

Το αργότερο στις 15 Απριλίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή έναν κατ' εκτίμηση υπολογισμό της βάσης των πόρων ΦΠΑ για το επόμενο οικονομικό έτος.

Άρθρο 9

1. Οι για οποιοδήποτε λόγο διορθώσεις των καταστάσεων, που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και αφορούν προηγούμενα οικονομικά έτη, πραγματοποιούνται με συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους.

Ελλείψει συμφωνίας με το κράτος μέλος και μετά από νέα εξέταση, η Επιτροπή λαμβάνει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για την ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Οι διορθώσεις συγκεντρώνονται σε μια συνολική κατάσταση που εκδίδεται στις 31 Ιουλίου και τροποποιεί τις προηγούμενες καταστάσεις για τα οικεία οικονομικά έτη.

2. Μετά τις 31 Ιουλίου του τέταρτου έτους που ακολουθεί ένα δεδομένο οικονομικό έτος, η ετήσια κατάσταση που

αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 δεν μπορεί πλέον να διορθωθεί, εκτός όσον αφορά τα σημεία που έχουν γνωστοποιηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, είτε από την Επιτροπή είτε από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

ΤΙΤΛΟΣ V

Διατάξεις για τον έλεγχο

Άρθρο 10

1. Για κάθε οικονομικό έτος, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Απριλίου, σχετικά με τις λύσεις και τις τροποποιήσεις που σκοπεύουν να υιοθετήσουν για τον καθορισμό της βάσης των πόρων ΦΠΑ σχετικά με κάθε κατηγορία πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 έως 4, αναφέροντας, κατά περίπτωση, το είδος των στοιχείων που θεωρούν πρόσφορα καθώς και έναν κατ' εκτίμηση υπολογισμό της αξίας της φορολογικής βάσης για καθεμία από αυτές τις κατηγορίες πράξεων.

Η Επιτροπή ανακοινώνει στα λοιπά κράτη μέλη, σε προθεσμία τριάντα ημερών, τις ανωτέρω πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει από κάθε κράτος μέλος.

2. Η Επιτροπή εξετάζει, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13, τις λύσεις και τις τροποποιήσεις που αντιμετωπίζονται.

Άρθρο 11

1. Όσον αφορά τους πόρους ΦΠΑ, οι έλεγχοι της Επιτροπής διεξάγονται στις αρμόδιες διοικήσεις των κρατών μελών. Στο πλαίσιο των ελέγχων αυτών, η Επιτροπή εξακριβώνει, ειδικότερα, ότι έχουν διεξαχθεί ορθά οι πράξεις συγκεντρώσεως της φορολογικής βάσης και προσδιορισμού του σταθμισμένου μέσου συντελεστή που αναφέρεται στα άρθρα 3 και 4, καθώς και του συνολικού ποσού των καθαρών εισόδων από το φόρο επί της προστιθεμένης αξίας⁽³⁾ ββαιώνεται επίσης για την καταλληλότητα των στοιχείων που έχουν ληφθεί υπόψη και για τη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό διεξαγωγή των υπολογισμών που έχουν πραγματοποιηθεί για τον καθορισμό του ποσού των πόρων ΦΠΑ που προέρχονται από τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 έως 4.

2. Ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 165/74 του Συμβουλίου της 21ης Ιανουαρίου 1974 περί καθορισμού των εξουσιών και των υποχρεώσεων των εντεταλμένων υπαλλήλων της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2/71⁽²⁾ εφαρμόζεται στον έλεγχο των πόρων ΦΠΑ. Για την εφαρμογή του άρθρου 5 του εν λόγω κανονισμού εννοείται ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται σ' αυτόν μπορούν να γνωστοποιηθούν μόνο στα πρόσωπα τα οποία, λόγω των καθηκόντων τους σχετικά με τη θέση στη διάθεση και τον έλεγχο των πόρων ΦΠΑ, πρέπει να τις γνωρίζουν.

3. Μετά από τους ελέγχους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η ετήσια κατάσταση για δεδομένο οικονομικό έτος διορθώνεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 9.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 133 της 4. 6. 1969, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 73 της 17. 3. 1989, σ. 47.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 20 της 24. 1. 1974, σ. 1.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις διαδικασίες εγγραφής σε μητρώα των υποκειμένων στο φόρο και τις διαδικασίες καθορισμού και είσπραξης του ΦΠΑ που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη, καθώς και τις λεπτομέρειες και τα αποτελέσματα των συστημάτων ελέγχου σχετικά με το φόρο αυτό.

2. Η Επιτροπή εξετάζει, σε συνεργασία με κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εάν μπορούν να προταθούν ενδεχόμενες βελτιώσεις των διαδικασιών, με σκοπό την αύξηση της αποτελεσματικότητας.

3. Η Επιτροπή συντάσσει κάθε τρία χρόνια έκθεση για τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη καθώς και για τις ενδεχόμενες βελτιώσεις που αντιμετωπίζονται.

Η Επιτροπή υποβάλλει την έκθεση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για πρώτη φορά το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1991.

Άρθρο 13

1. Η επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1552/89 ⁽¹⁾, που στο εξής ονομάζεται «επιτροπή», εξετάζει τακτικά, με πρωτοβουλία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ή μετά από αίτηση ενός κράτους μέλους, τα προβλήματα που ανακύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Το κράτος μέλος που ζητεί την άδεια που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 ή στο άρθρο 6 παράγραφος 3 απευθύνει την αίτησή του στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατόν, και το αργότερο στις 30 Απριλίου του οικονομικού έτους από το οποίο πρόκειται να ισχύσει η άδεια.

Ο εκπρόσωπος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει στην επιτροπή το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου αυτού του οικονομικού έτους σχέδιο απόφασης.

3. Μετά από πρωτοβουλία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή μετά από αίτηση κράτους μέλους, η επιτροπή εξετάζει τις λύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα του τα μέρη και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 1989.

Αν, μετά την εξέταση στην οποία προβαίνει η επιτροπή, εκδηλωθούν αποκλίνουσες απόψεις σχετικά με τις σχεδιαζόμενες λύσεις, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει στην επιτροπή το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου του οικονομικού έτους από το οποίο πρέπει να εφαρμοσθεί η λύση, σχέδιο απόφασης.

4. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με τα σχέδια απόφασης που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, σε προθεσμία που μπορεί να καθορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του εκάστοτε θέματος και, ενδεχομένως, μετά από διενέργεια ψηφοφορίας.

Η γνώμη αυτή καταχωρείται στα πρακτικά, ενώ κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει την καταχώρηση της θέσης του στα πρακτικά αυτά.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων λαμβάνει όσο το δυνατόν περισσότερο υπόψη τη γνώμη που διατυπώνει η επιτροπή. Ενημερώνει την επιτροπή για τον τρόπο κατά τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη της.

5. Πριν από τη λήξη προθεσμίας εξήντα ημερών από τη γνωμοδότηση της επιτροπής, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στα κράτη μέλη.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 14

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1989.

Πάντως, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται για την κατάρτιση ή τη διόρθωση των καταστάσεων που εμφανίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ για τα έτη πριν από το 1989 και έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2892/77, ο οποίος εξακολουθεί να εφαρμόζεται για τις εν λόγω καταστάσεις.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

C. ROMERO HERRERA

(1) Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.